

Regeringens proposition

2006/07:14

Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige
och Österrike

Prop.
2006/07:14

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 oktober 2006

Fredrik Reinfeldt

Anders Borg
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. Ändringen innebär att avtalet, undertecknat den 14 maj 1959, skall gälla som lag i Sverige i den lydelse det fått genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 samt den 21 augusti 2006.

Protokollet undertecknat den 21 augusti 2006 om ändring i skatteavtalet innebär att Sverige ges utökade möjligheter att beskatta kapitalvinst på vissa tillgångar som avyttras av en fysisk person med hemvist i Österrike som tidigare har haft hemvist i Sverige.

De nya bestämmelserna i protokollet avses bli tillämpliga på kapitalvinster som förvärfas den 1 januari 2007 eller senare. Bestämmelserna avses dock inte tillämpas beträffande inkomst som förvärfas av en fysisk person som före protokollets undertecknande hade hemvist i Österrike.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.....	4
3	Ärendet och dess beredning.....	33
4	Protokollet om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike	33
5	Lagförslaget.....	35
6	Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.....	37
7	Författningskommentar	37
Bilaga 1	Protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.....	39
Bilaga 2	Sammanfattning av promemorian Skatteavtalet mellan Sverige och Österrike	41
Bilaga 3	Promemorians lagförslag.....	42
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	44
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	46
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 oktober 2006.....	48

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2006/07:14

Regeringen föreslår att riksdagen

1. godkänner protokollet undertecknat den 21 augusti 2006 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet (avsnitt 4),

2. antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

Prop. 2006/07:14

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike och bilagan till lagen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970 *respektive* den 5 november 1991, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970, den 5 november 1991 *respektive den 21 augusti 2006*, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den dagen eller senare. Bestämmelsen i artikel 8 paragraf 2 i avtalet gäller endast för person som enligt artikel 2 paragraferna 2 och 3 i avtalet har fått hemvist i Österrike den 21 augusti 2006 eller senare.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Hans Majestät Sveriges Konung och Republiken Österrikes President hava, föranledda av önskan att såvitt möjligt undvika dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, överenskommit att ingå ett avtal.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Ministern för utrikes ärendena Östen Undén.

Republiken Österrikes President:

Sitt utomordentliga och befullmäktigade sändebud, Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck.

De befullmäktigade ombuden hava, efter att hava utväxlat sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

§ 1. Detta avtal är tillämpligt å fysiska och juridiska personer, som enligt artikel 2 äga hemvist i Konungariket Sverige eller i Republiken Österrike eller i båda staterna.

§ 2. Avtalet är tillämpligt å skatter å inkomst och förmögenhet (skatter, som utgå i form av tilläggsskatter, härunder inbegripna), vilka upp bäras av envar av de

Abkommen zwischen der Republik Österreich und dem Königreich Schweden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Der Bundespräsident der Republik Österreich und Seine Majestät, der König von Schweden sind, von dem Wunsche geleitet, auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen die Doppelbesteuerung nach Möglichkeit zu vermeiden, übereingekommen ein Abkommen abzuschließen. Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck, Seinen ausserordentlichen und bevollmächtigten Botschafter.

Seine Majestät, der König von Schweden:

Herrn Östen Undén, Minister für Auswärtige Angelegenheiten.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart:

Artikel 1

(1) Dieses Abkommen findet Anwendung auf natürliche und juristische Personen, die ihren Wohnsitz im Sinne des Artikels 2 im Königreich Schweden oder in der Republik Österreich oder in beiden Staaten haben.

(2) Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhebung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines jeden der

båda staterna eller av deras delstater, kommuner eller kommunalförbund, oberoende av sättet för skatternas uttagande.

§ 3. Med skatter å inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgå å inkomst eller å förmögenhet i dess helhet eller å delar av inkomst eller förmögenhet (därunder inbegripna skatter å vinst genom avyttring av lös eller fast egendom), ävensom skatter å förmögenhetsökning.

§ 4. De skatter, å vilka avtalet skall äga tillämpning, äro för närvarande särskilt:

1. i Konungariket Sverige:
 - a) den statliga inkomstskatten,
 - b) kupongskatten,
 - c) sjömansskatten,
 - d) utskiftningskatten och ersättningskatten,
 - e) den statliga förmögenhets-skatten,
 - f) skogsvårdsavgiften,
 - g) den allmänna kommunal-skatten,
 - h) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;
2. i Republiken Österrike:
 - a) inkomstskatten (med däri ingående skatt å arbetsinkomst och skatt å kapitalinkomst),
 - b) bolagsskatten (med däri ingående skatt å kapitalinkomst),
 - c) förmögenhetsskatten,
 - d) avgiften till främjande av bostadsbyggande samt till bestridande av bidrag till familjeförsörjare,
 - e) skatt å styrelsearvoden,
 - f) näringsskatten (med däri ingående skatt å utbetalda löner),
 - g) fastighetsskatten.

beiden Staaten, seiner Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände (auch in Form von Zuschlägen) erhoben werden.

(3) Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschließlich der Steuern vom Gewinn aus der Veräußerung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

(4) Zu den Steuern, für die dieses Abkommen gilt, gehören zur Zeit insbesondere:

1. im Königreich Schweden
 - a) die staatliche Einkommensteuer,
 - b) die Kuponsteuer,
 - c) die Seemansteuer,
 - d) die Sondersteuern von Aktiengesellschaften auf Ausschüttungen bei Kapitalherabsetzung und bei Nichtausschüttung vorhandener Gewinne,
 - e) die staatliche Vermögensteuer,
 - f) die Waldpflegeabgabe,
 - g) die allgemeine Gemeindesteuer,
 - h) die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten;
2. in der Republik Österreich
 - a) die Einkommensteuer (einschließlich der Lohnsteuer und der Kapitalertragsteuer),
 - b) die Körperschaftsteuer (einschließlich der Kapitalertragsteuer),
 - c) die Vermögensteuer,
 - d) der Beitrag vom Einkommen zur Förderung des Wohnbaues und für Zwecke des Familienlastenausgleiches,
 - e) die Aufsichtsratsabgabe,
 - f) die Gewerbesteuer (einschließlich der Lohnsummensteuer),
 - g) die Grundsteuer.

§ 5. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller liknande slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola vid slutet av varje år meddela varandra vilka ändringar som ägt rum beträffande skattelagstiftningen i respektive stater.

§ 6. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola i samförstånd avgöra uppkommande tvivelsmål rörande vilka skatter som inbegripas under avtalet.

§ 7. De i detta avtal åsyftade högsta finansmyndigheterna äro för Republiken Österrikes vidkommande finansministeriet (das Bundesministerium für Finanzen) och för Konungariket Sveriges vidkommande finansdepartementet eller den myndighet, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets ställe handhava frågor enligt detta avtal.

Artikel 2

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna uppbar inkomst, beträffande vilken ingen bestämmelse meddelats i detta avtal, äger endast denna stat beskatta inkomsten i fråga.

§ 2. Med uttrycket ”person med hemvist i en av staterna” förstås i detta avtal en fysisk eller juridisk person, som enligt den statens lagstiftning är underkastad beskattning därstädes på grund av att han där har sitt hemvist eller där stadigvarande vistas eller att dess verkliga ledning är där belägen eller på grund av något annat därmed jämförbart förhållande.

(5) Dieses Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den geltenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich am Ende eines jeden Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Änderungen mitteilen.

(6) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden im beiderseitigen Einvernehmen etwaige Zweifel darüber klären, für welche Steuern dieses Abkommen zu gelten hat.

(7) Die in diesem Abkommen genannten obersten Finanzbehörden sind auf seiten der Republik Österreich das Bundesministerium für Finanzen und auf seiten des Königreiches Schweden das Finanzministerium oder die Behörde, der es übertragen worden ist, an Stelle des Finanzministeriums Fragen dieses Abkommens zu behandeln.

Artikel 2

(1)¹ Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, für die in diesem Abkommen keine Regelung getroffen ist, so hat nur dieser Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten“ eine natürliche oder juristische Person, die nach dem Rechte dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres gewöhnlichen Aufenthaltes, des Ortes ihrer tatsächlichen Leitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

¹ Art. 2 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

§ 3. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en fysisk person äger hemvist i båda staterna, skall följande gälla:

a) Han skall anses äga hemvist i den stat, i vilken han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i envar av de båda staterna, anses han äga hemvist i den stat, med vilken han har de starkare personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

b) Kan det icke avgöras, i vilken stat centrum för hans levnadsintressen befinner sig, eller om han icke i någondera staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han äga hemvist i den stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den stat, i vilken han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, skola de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

§ 4. Då på grund av bestämmelserna i paragraf 2 ovan en juridisk person äger hemvist i båda staterna, anses dess hemvist förefinnas i den stat, där dess verkliga ledning är belägen. Detsamma gäller i fråga om handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag, partrederier och gruvbolag (Personengesellschaften) samt andra sammanslutningar, vilka enligt vederbörande stats lagstiftning

(3) Ergibt sich nach den Bestimmungen des Absatzes 2 für eine natürliche Person ein Wohnsitz in beiden Staaten, so ist der Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens wie folgt zu ermitteln:

a) Der Wohnsitz einer natürlichen Person gilt als in dem Staat gelegen, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen);

b) kann nicht bestimmt werden, in welchem der beiden Staaten die Person den Mittelpunkt der Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Staaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat;

c) hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden oder in keinem der beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz als in dem Staat gelegen, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt;

d) gehört die Person beiden oder keinem der Staaten an, so werden die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten die Frage im beiderseitigen Einvernehmen regeln.

(4) Ergibt sich nach den Bestimmungen des Absatzes 2 für eine juristische Person ein Wohnsitz in beiden Staaten, so gilt ihr Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens als in dem Staat gelegen, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Leitung befindet. Dasselbe gilt für Personengesellschaften (handelsbolag, kommanditbolag, enkelt bolag, partrederi, gruvbolag) und andere Personen-

icke äro juridiska personer.

Artikel 3

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppstår inkomst av fast egendom (varunder inbegripas tillbehör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk), som är belägen i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga. Rättigheter, å vilka privaträttsliga föreskrifter angående fastigheter äga tillämpning, skola anses likställda med fast egendom.

§ 2. Bestämmelsen i paragraf 1 gäller såväl inkomst, som förvärfvas genom den fasta egendomens omedelbara nyttjande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av egendomen, särskilt inkomst i form av fasta eller varierande ersättningar för utnyttjandet av naturtillgångar, ävensom inkomst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom.

§ 3. Paragraferna 1 och 2 tillämpas jämväl då förmögenhetstillgångarna ingå i rörelse (artikel 4 och 7).

§ 4. Vad som förstås med fast egendom eller tillbehör därtill eller med rättigheter, likställda med fast egendom, eller med nyttjanderätt avgöres enligt lagstiftningen i den stat, där den ifrågavarande tillgången – eller den tillgång, till vilken ifrågavarande rättigheter hänföres – är belägen.

vereinigungen, die nach den für sie maßgebenden innerstaatlichen Gesetzen keine juristischen Personen sind.

Prop. 2006/07:14

Artikel 3

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen (einschließlich des Zubehörs sowie des einem land- oder forstwirtschaftlichen Betrieb dienenden lebenden und toten Inventars), das in dem anderen Staate liegt, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Berechtigungen, auf welche die privatrechtlichen Vorschriften über Grundstücke Anwendung finden, sind dem unbeweglichen Vermögen gleichzustellen.

(2) Absatz 1 gilt sowohl für die durch unmittelbare Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des unbeweglichen Vermögens erzielten Einkünfte, insbesondere aus festen oder veränderlichen Vergütungen für die Ausbeutung von Grund und Boden sowie für Einkünfte, die bei der Veräußerung von unbeweglichem Vermögen erzielt werden.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten auch dann, wenn die genannten Vermögensgegenstände zu einem gewerblichen Unternehmen (Artikel 4 und 7) gehören.

(4) Was als unbewegliches Vermögen oder als Zubehör gilt und was als dem unbeweglichen Vermögen gleichgestellte Berechtigung oder als Nutzungsrecht anzusehen ist, beurteilt sich nach den Gesetzen des Staates, in dem der betreffende Gegenstand oder der Gegenstand, auf den sich das in Rede stehende Recht bezieht, liegt.

Artikel 4

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppstår inkomst av en rörelse, vars verksamhet sträcker sig in på den andra statens område, äger den andra staten beskatta denna inkomst allenast i den mån inkomsten är hänförlig till ett inom den staten beläget fast driftställe för rörelsen.

§ 2. Bestämmelserna i paragraf 1 skola även tillämpas i fråga om inkomst genom delägarskap i företag, med undantag för delägarskap genom aktier, delaktighetsbevis i gruvföretag (Kuxe), vinstandelsbevis (Genußscheine), obligationer med rätt till andel i vinst, andra värdepapper ävensom andelar i ekonomiska föreningar (Genossenschaften) samt i bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaften mit beschränkter Haftung).

§ 3. Paragraferna 1 och 2 äro tillämpliga å såväl inkomst, som förvärfvas genom rörelsens omedelbara bedrivande, som ock inkomst genom uthyrning, utarrendering och varje annat slags nyttjande av rörelsen ävensom inkomst genom avyttring av en rörelse i dess helhet, en andel i ett företag, en del av rörelsen eller av föremål, som användas i rörelsen.

§ 4. Till det fasta driftstället skola hänföras sådana inkomster, som det fasta driftstället skulle hava uppburit, därest detsamma varit ett självständigt företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor samt utövat verksamheten såsom ett oberoende företag.

§ 5. Vid bestämmandet av den genom verksamheten vid det fasta

Artikel 4

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus einem gewerblichen Unternehmen, dessen Wirkung sich auf das Gebiet des anderen Staates erstreckt, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte nur insoweit, als sie auf eine dort befindliche Betriebsstätte des Unternehmens entfallen.

(2) Die Bestimmungen des Absatzes 1 sind auch auf Einkünfte aus offenen oder stillen Beteiligungen an einem gesellschaftlichen Unternehmen anzuwenden, mit Ausnahme der Beteiligungen in Form von Aktien, Kuxen, Genußscheinen, Obligationen mit Gewinnbeteiligung, sonstigen Wertpapieren sowie der Anteile an Genossenschaften und Gesellschaften mit beschränkter Haftung.

(3) Die Absätze 1 und 2 gelten sowohl für die durch unmittelbare Nutzung als auch für die durch Vermietung, Verpachtung und jede andere Art der Nutzung des gewerblichen Unternehmens erzielten Einkünfte, sowie für Einkünfte aus der Veräußerung eines Unternehmens im ganzen, eines Anteiles am Unternehmen, eines Teilbetriebes oder von Gegenständen, die im Unternehmen benutzt werden.

(4) Der Betriebsstätte sollen diejenigen Einkünfte zugewiesen werden, die sie erzielt hätte, wenn sie sich als selbständiges Unternehmen mit gleichen oder ähnlichen Geschäften unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen befaßte und Geschäfte wie ein unabhängiges Unternehmen tätigte.

(5) Bei der Ermittlung der aus der Tätigkeit einer Betriebsstätte

driftstället förvärvade inkomsten skall i princip såsom utgångspunkt tagas driftställets balansräkning. Därvid skola beaktas alla till driftstället hänförliga omkostnader, härunder inbegripen en andel i kostnaderna för företagets allmänna förvaltning. Konstlade vinstdispositioner – särskilt överenskommelser om ränta eller royalty mellan ett och samma företags driftställe – skola lämnas utan avseende.

§ 6. I särskilda fall må vid inkomstens bestämmande uppdelning ske av företagets hela vinst. I fråga om försäkringsföretag må i sådana fall till grund för uppdelningen läggas förhållandet mellan det fasta driftställets bruttopremieintäkter och summan av företagets bruttopremieintäkter. De båda staternas högsta finansmyndigheter skola – därest för inkomstfördelningen i enskilt fall så erfordras – snarast möjligt överenskomma i frågan.

§ 7. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringskatt, vilken utgår på annat beskattningsunderlag än inkomst.

Artikel 5

§ 1. Med uttrycket ”fast driftställe” förstås en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

§ 2. Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,

erzielten Einkünfte ist grundsätzlich vom Bilanzergebnis der Betriebsstätte auszugehen. Dabei sollen alle der Betriebsstätte zurechenbaren Ausgaben einschließlich eines Anteils an den allgemeinen Verwaltungskosten des Unternehmens berücksichtigt, jedoch künstliche Gewinnverlagerungen ausgeschlossen werden; insbesondere ist die Vereinbarung von Zinsen oder Lizenzgebühren zwischen den Betriebsstätten desselben Unternehmens unbeachtlich.

(6) In besonders gelagerten Fällen kann bei der Ermittlung der Einkünfte der Gesamtgewinn des Unternehmens aufgeteilt werden. Bei Versicherungsunternehmen kann in solchen Fällen als Maßstab das Verhältnis der Rohprämieinnahmen der Betriebsstätte zu den gesamten Rohprämieinnahmen des Unternehmens zu Grunde gelegt werden. Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten sollen sich zu einem möglichst frühen Zeitpunkt verständigen, wenn dies für die Aufteilung der Einkünfte im einzelnen Fall erforderlich ist.

(7) Absatz 1 ist entsprechend auf die Gewerbesteuer anzuwenden, die von einer anderen Bemessungsgrundlage als den Einkünften erhoben wird.

Artikel 5

(1) Der Begriff „Betriebsstätte“ bedeutet eine feste Geschäftseinrichtung, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

(2) Als Betriebsstätten gelten insbesondere:

- a) ein Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,
- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt,

f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgångar,

g) plats för byggnadsföretag eller anläggnings- eller installationsarbete, vars utförande överstrider en tidrymd av tolv månader.

§ 3. Uttrycket ”fast driftställe” skall icke anses innefatta:

a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,

d) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,

e) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för ombesörjande av reklam, meddelande av upplysningar, bedrivande av vetenskaplig forskning eller utövande av liknande verksamhet, under förutsättning att verksamheten inom företagets ram är av förberedande eller biträdande art.

§ 4. En person, som är verksam i en av staterna för ett företag i den andra staten – härunder icke inbegripen sådan oberoende representant som avses i paragraf 5 nedan – behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten i sådana fall, då personen innehar och i den förstnämnda staten

f) ein Bergwerk, ein Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,

g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer zwölf Monate überschreitet.

(3) Als Betriebsstätten gelten nicht:

a) die Benutzung von Einrichtungen ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren;

b) das Unterhalten eines Bestandes von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren ausschließlich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung;

c) das Unterhalten eines Bestandes von dem Unternehmen gehörenden Gütern oder Waren ausschließlich zur Bearbeitung oder Verarbeitung durch ein anderes Unternehmen;

d) das Unterhalten einer festen Geschäftseinrichtung ausschließlich zum Einkauf von Gütern oder Waren oder zur Beschaffung von Informationen für das Unternehmen;

e) das Unterhalten einer festen Geschäftseinrichtung ausschließlich zur Werbung, zur Erteilung von Auskünften, zur wissenschaftlichen Forschung oder zur Ausübung ähnlicher Tätigkeiten, die für das Unternehmen vorbereitender Art sind oder eine Hilfstätigkeit darstellen.

(4) Eine Person, die in einem der beiden Staaten für ein Unternehmen des anderen Staates tätig ist – mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 5 – gilt als eine in dem erstgenannten Staat belegene Betriebsstätte, wenn sie eine Vollmacht besitzt, im Namen des

regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn; dock att personen ej heller i dessa fall behandlas såsom ett fast driftställe, därest verksamheten begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

§ 5. Ett företag i en av staterna anses icke hava ett fast driftställe i den andra staten allenast å den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan fullständigt oberoende representant, under förutsättning att dessa personer fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras vanliga affärsverksamhet.

§ 6. Den omständigheten, att en juridisk person med hemvist i en av staterna kontrolleras eller kontrolleras av en juridisk person, som har sitt hemvist i den andra staten eller som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att någondera juridiska personen betraktas såsom ett fast driftställe för den andra juridiska personen.

Artikel 6

§ 1. Därest ett företag i en av staterna deltagar i ledningen av ett företag i den andra staten eller äger inflytande å detta företag i ekonomiskt hänseende och på grund härav med detta andra företag avtalar eller för detsamma föreskriver sådana villkor i fråga om företagets handelsförbindelser eller andra ekonomiska förbindelser, vilka avvika från de villkor, som skulle hava avtalats med ett oberoende företag, må inkomst, som under normala förhållanden skulle hava tillkommit ettdera företaget men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit

Unternehmens in diesem Staat Verträge abzuschließen, und diese Vollmacht dort gewöhnlich ausübt, es sei denn, daß sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.

(5) Ein Unternehmen eines der beiden Staaten wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebsstätte in dem anderen Staat, weil es dort Geschäftsbeziehungen durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter unterhält, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

(6) Die Tatsache, daß eine juristische Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten eine juristische Person beherrscht oder von einer solchen beherrscht wird, die in dem anderen Staat ihren Wohnsitz hat oder dort (entweder durch eine Betriebsstätte oder in anderer Weise) Geschäftsbeziehungen unterhält, macht für sich allein keine dieser juristischen Personen zur Betriebsstätte der anderen.

Artikel 6

(1) Wenn ein Unternehmen eines der beiden Staaten vermöge seiner Beteiligung an der Geschäftsführung oder am finanziellen Aufbau eines Unternehmens des anderen Staates mit diesem Unternehmen wirtschaftliche oder finanzielle Bedingungen vereinbart oder ihm solche auferlegt, die von denjenigen abweichen, die mit einem unabhängigen Unternehmen vereinbart würden, so dürfen Einkünfte, die eines der beiden Unternehmen üblicherweise erzielt hätte, aber wegen dieser Bedingungen nicht erzielt hat, den

detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

§ 2. Paragraf 1 äger motsvarande tillämpning i förhållandet mellan två företag i sådana fall, då samma person eller personer, direkt eller indirekt, deltaga i företagets ledning eller äga del i deras kapital.

Artikel 7

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik, äger – oberoende av bestämmelserna i artikel 4 – allenast den av de båda staterna beskatta inkomsten, i vilken orten för det ifrågakvarande företagets verkliga ledning är belägen. Det sagda gäller oavsett huruvida rörelsen bedrivs med egna eller chartrade fartyg eller luftfartyg.

§ 2. Paragraf 1 tillämpas även då ett sjöfarts- eller luftfartsföretag i den ena staten bedriver agenturverksamhet på den andra statens område för transport av personer eller varor. Det sagda gäller dock allenast för så vitt verksamheten har omedelbart samband med sjöfarts- eller luftfartsrörelsen, härunder inbegripen transporten till och från fartygen eller luftfartygen.

§ 3. Bestämmelserna i paragraferna 1 och 2 tillämpas även i fall då luftfartsföretag deltaga i en pool eller en gemensam trafikorganisation, särskilt beträffande Aktiebolaget Aero transports deltagande i konsortiet Scandinavian Airlines System.

§ 4. Paragraf 1 skall äga motsvarande tillämpning i fråga om den näringskatt, vilken utgår på annat

Einkünften dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

(2) Absatz 1 gilt sinngemäß im Verhältnis zweier Unternehmen, an deren Geschäftsführung oder Vermögen dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar beteiligt sind.

Artikel 7

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus dem Betrieb der Schifffahrt oder der Luftfahrt im internationalen Verkehr, so steht das Besteuerungsrecht abweichend von Artikel 4 für diese Einkünfte nur jenem der beiden Staaten zu, in dem sich der Ort der tatsächlichen Leitung des betreffenden Unternehmens befindet, gleichgültig, ob der Betrieb mit eigenen oder gecharterten Fahrzeugen durchgeführt wird.

(2) Absatz 1 gilt auch, wenn ein Unternehmen der Schifffahrt oder der Luftfahrt eines der beiden Staaten im Gebiet des anderen Staates eine Agentur für die Beförderung von Personen oder Waren betreibt. Dies gilt jedoch nur für Tätigkeiten, die unmittelbar mit dem Betrieb der Schifffahrt oder der Luftfahrt einschließlich des Zubringerdienstes zusammenhängen.

(3) Die Bestimmungen der Absätze 1 und 2 gelten auch für Beteiligungen von Unternehmen der Luftfahrt an einem Pool oder einer Betriebsgemeinschaft und insbesondere für die Beteiligung der Gesellschaft „Aktiebolaget Aero transport“ an dem Konsortium „Scandinavian Airlines System“.

(4) Absatz 1 ist entsprechend auf die Gewerbesteuer anzuwenden, die von einer anderen Be-

beskattningsunderlag än inkomst.

messungsgrundlage als den Einkünften erhoben wird.

Prop. 2006/07:14

Artikel 8¹

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i paragraf 1 i denna artikel och artikel 2 paragraf 1 i detta avtal får inkomst från avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag (Kapitalgesellschaft) som förvärvas av en fysisk person som har fått hemvist i en av staterna och som har haft hemvist i den andra staten beskattas i denna andra stat, men endast för den värdeökning som uppkommit innan den fysiska personen fick hemvist i den förstnämnda staten. Såvitt avser avyttring av hela eller delar av ett sådant innehav som avses i föregående mening, vilket innehav understiger en procent av kapitalet i bolaget, skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas endast om avyttringen sker vid något tillfälle under de fem år som följer närmast efter den tidpunkt då den fysiska personen har fått hemvist i den förstnämnda staten.

Artikel 8¹

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus der Veräußerung einer Beteiligung an einer Kapitalgesellschaft, die ihren Wohnsitz in dem anderen Staat hat, so hat nur der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine in dem anderen Staat gelegene Betriebsstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht auch diesem anderen Staat zu.

(2) Ungeachtet der Bestimmungen des Absatzes 1 dieses Artikels und des Absatzes 1 von Artikel 2 dürfen Einkünfte aus der Veräußerung von Aktien oder anderen Anteilen oder Rechten an einer Kapitalgesellschaft bei einer natürlichen Person, die ihren Wohnsitz in einem der beiden Staaten begründet hat, auch im anderen Staat besteuert werden; dies jedoch nur in Bezug auf jenen Einkünfteteil, der auf die Zeit vor der Begründung des Wohnsitzes im erstgenannten Staat entfällt. Wird eine Beteiligung im Sinn des vorstehenden Satzes zur Gänze oder teilweise veräußert und beträgt die Beteiligung weniger als 1 vom Hundert des Kapitals der Kapitalgesellschaft, sind die Bestimmungen dieses Absatzes nur dann anzuwenden, wenn die Veräußerung innerhalb von fünf Jahren nach dem Zeitpunkt erfolgt, an dem die natürliche Person ihren Wohnsitz im erstgenannten Staat begründet hat.

¹ Art. 8 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 21 augusti 2006.

Artikel 9

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna från den andra staten uppbär royalty eller annan ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja litterära eller konstnärliga verk, patent, mönster, fabrikationsmetoder, varumärken eller annan liknande egendom (med undantag av rätten att nyttja naturtillgångar), äger endast hemviststaten beskatta inkomsten. Överstiger emellertid den för egendomen i fråga erlagda ersättningen ett skäligt belopp, gäller vad nu sagts endast den del av ersättningen som motsvarar ett sådant skäligt belopp. I sådant fall må den överskjutande delen av utbetalningen beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

§ 2.² Då royalty, som avses i paragraf 1, utbetalas av ett sådant bolag med hemvist i en av staterna, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), till en person med hemvist i den andra staten, vilken person äger mer än 50 procent av aktie- eller insatskapitalet i det utbetalande bolaget, må dock royaltyn, oberoende av bestämmelserna i nämnda paragraf, beskattas i den förstnämnda staten. Skattesatsen får dock icke överstiga 10 procent av royaltyns bruttobelopp.

§ 3. Paragraf 1 är även tillämplig å inkomst, som förvärvas genom avyttring av i paragrafen angiven egendom.

§ 4. Med royalty likställas

Artikel 9

(1)¹ Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Einkünfte aus Lizenzgebühren oder anderen Vergütungen für die Benützung oder das Recht auf Benützung von Urheberrechten, Patenten, Gebrauchsmustern, Herstellungsverfahren, Warenzeichen oder ähnlichen Rechten (außer Rechten, die die Ausbeutung von Grund und Boden betreffen), so hat nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Sind jedoch derartige Vergütungen unverhältnismäßig hoch, so gilt der erste Satz lediglich für den Teil der Vergütungen, der einer angemessenen Gegenleistung entspricht. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Staates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

(2)² Lizenzgebühren im Sinne des Absatzes 1, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Person mit Wohnsitz im anderen Staat bezahlt werden, die zu mehr als 50 vom Hundert am Grund- oder Stammkapital der auszahlenden Kapitalgesellschaft beteiligt ist, können abweichend von den Bestimmungen des Absatzes 1 in dem erstgenannten Staat besteuert werden: die Steuer darf jedoch 10 vom Hundert des Rohbetrages der Lizenzgebühren nicht übersteigen.

(3) Absatz 1 gilt auch für die Einkünfte aus der Veräußerung der dort genannten Rechte.

(4) Wie Lizenzgebühren werden

¹ Art. 9 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 9 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

hyresavgifter och liknande ersättningar för överlåtelse av kinematografisk film, för nyttjande av utrustning avsedd för industriell, kommersiell eller vetenskaplig verksamhet eller för överlåtelse av i rörelse gjorda erfarenhetsrön.

§ 5. Paragraferna 1–4 äga icke tillämpning i sådana fall, då en person med hemvist i en av staterna innehar ett fast driftställe i den andra staten och förvärvat inkomsten genom detta driftställe. I dylikt fall äger denna andra stat beskatta inkomsten.

Artikel 10

§ 1.¹ Då en person med hemvist i en av staterna uppstår utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, äger endast utdelningsmottagarens hemviststat beskatta utdelningen, såvida icke paragraf 2 föranleder annat.

§ 2.² Utdelningen får emellertid beskattas även i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som direkt behärskar minst 25 procent av det utbetalande bolagets kapital;

Mietgebühren und ähnliche Vergütungen für die Überlassung kinematographischer Filme, für die Benützung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Überlassung gewerblicher Erfahrungen behandelt.

(5) Die Absätze 1 bis 4 gelten nicht, wenn eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten eine Betriebsstätte in dem anderen Staat hat und die Einkünfte durch diese Betriebsstätte erzielt. In diesem Fall hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

Artikel 10

(1)¹ Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Dividenden, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat gezahlt werden, so hat vorbehaltlich des Absatzes 2 nur der Wohnsitzstaat des Dividendenempfängers das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2)² Diese Dividenden dürfen jedoch auch in dem Staat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ihren Wohnsitz hat, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber, wenn der Empfänger der Dividenden der Nutzungsberechtigte ist, nicht übersteigen:

a) 5 % des Bruttobetrags der Dividenden, wenn der Nutzungsberechtigte eine Gesellschaft (jedoch keine Personengesellschaft) ist, die unmittelbar über mindestens 25 vom Hundert des Kapitals der die Dividenden zahlenden Gesellschaft verfügt;

¹ Art. 10 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 10 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 5 november 1991.

b) 10 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

§ 3. Om i en av staterna skatt på inländsk utdelning uttages genom avdrag vid källan, beröres ej rätten att verkställa sådant skatteavdrag med fullt belopp av paragraferna 1 och 2. Om skatt uttages genom sådant avdrag, skall på ansökan av utdelningsmottagare med hemvist i den andra staten skatten restitueras i den mån den överstiger 10 procent av utdelningens bruttobelopp. Ansökan om restitution skall inges till vederbörande myndighet i den stat, i vilken utdelningsmottagaren äger hemvist, inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket det beskattningsbara beloppet blivit tillgängligt för lyftning.

§ 4. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av paragraferna 2 och 3. Härvid skall ingendera staten vara förpliktad att vidtaga åtgärder som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning.

§ 5. Beträffande de rättigheter, som enligt paragraf 3 må tillkomma personal vid beskickningar och konsulat ävensom internationella organisationer, deras organ och tjänstemän, skola följande bestämmelser äga tillämpning:

a) Då en person tillhör en av staternas beskickning eller konsulat och i denna sin egenskap är stationerad i den andra staten eller i en tredje stat samt personen är medborgare i den förstnämnda

b) 10 % des Bruttobetragts der Dividenden in allen anderen Fällen.

(3) Soweit in einem der beiden Staaten die Steuer von inländischen Dividenden im Abzugsweg an der Quelle erhoben wird, wird das Recht dieses Staates, den Steuerabzug in voller Höhe vorzunehmen, durch die Absätze 1 und 2 nicht berührt. Wenn die Steuer im Abzugsweg erhoben wird, ist sie auf Antrag des Dividendenempfängers mit Wohnsitz in dem anderen Staat rückzuerstatten, soweit sie 10 vom Hundert des Bruttobetragtes der Dividenden übersteigt. Der Antrag auf Rückerstattung muß innerhalb von zwei Jahren nach Ablauf des Kalenderjahres, in dem die der Steuer unterliegende Leistung fällig geworden ist, bei der zuständigen Behörde des Staates eingebracht werden, in dem der Dividendenempfänger seinen Wohnsitz hat.

(4) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie die Bestimmungen der Absätze 2 und 3 durchzuführen sind. Hierbei soll keiner der beiden Staaten verpflichtet werden, Maßnahmen zu treffen, die seiner Gesetzgebung nicht entsprechen.

(5) Bezüglich der Ansprüche, die nach Absatz 3 den Angehörigen diplomatischer oder konsularischer Vertretungen sowie den internationalen Organisationen, ihren Organen und Beamten zustehen, sind die folgenden Regeln anzuwenden:

a) Bei Angehörigen einer diplomatischen oder konsularischen Vertretung des einen Staates, die im anderen Staat oder in einem dritten Staat residieren und die Staatsangehörigkeit des Entsende-

staten, anses han äga hemvist i denna förstnämnda stat om han är skattskyldig där för utdelning.

b) Internationella organisationer och deras organ ävensom sådana organisationers tjänstemän samt personer tillhörande en tredje stats beskickning eller konsulat, vilka uppehålla sig eller i sin berörda egenskap äro stationerade i en av de båda staterna och i denna stat äro befriade från skatt på utdelning, äro ej berättigade till nedsättning av skatt som uttagits i den andra staten.

§ 6.¹ Utdelning, som utbetalas av ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna till ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i denna andra stat i den utsträckning som utdelningen enligt lagstiftningen i denna stat skulle ha varit undantagen från beskattning, om båda bolagen hade ägt hemvist i denna stat. Vid tillämpning av denna bestämmelse skall i Sverige ett österrikiskt bolag med begränsad ansvarighet (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) anses såsom ett aktiebolag. Skattebefrielsen är villkorad av bestämmelser i intern lagstiftning som syftar till att förhindra skatteflykt.

§ 7. Paragraferna 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av utdelningen äger hemvist i en av staterna och innehar ett fast driftställe i den andra staten, i vilken det utbetalande bolaget äger hemvist, samt den andel, av vilken utdelningen i fråga härflyter, äger

staates besitzen, gilt der Wohnsitz als in diesem letzteren Staat gelegen, sofern sie dort zur Entrichtung direkter Steuern von Dividenden verpflichtet sind;

b) internationale Organisationen und ihre Organe sowie die Beamten solcher Organisationen und das Personal diplomatischer oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates, die sich in einem der beiden Staaten aufhalten oder dort residieren und in diesem Staat von der Entrichtung direkter Steuern von Dividenden befreit sind, haben keinen Anspruch auf Entlastung von den im anderen Staat erhobenen Steuern.

(6)¹ Dividenden, die von einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten an eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat ausgeschüttet werden, sollen in diesem anderen Staat steuerbefreit sein, aber nur insofern die Dividenden gemäß den Gesetzen dieses Staates von der Besteuerung ausgenommen wären, wenn die beiden Gesellschaften ihren Wohnsitz in diesem Staat gehabt hätten. Bei der Anwendung dieser Vorschrift wird in Schweden eine österreichische Gesellschaft mit beschränkter Haftung wie eine Aktiengesellschaft behandelt. Die Steuerbefreiung gilt vorbehaltlich der zur Verhinderung von Steuerumgehungen erlassenen innerstaatlichen Gesetze.

(7) Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der Empfänger der Dividenden mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in dem anderen Staat, in dem die Dividenden zahlende Gesellschaft ihren Wohnsitz hat, eine Betriebsstätte hat und die Beteiligung, für

¹ Art. 10 § 6 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 5 november 1991.

verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas artikel 4.

§ 8. Med uttrycket ”utdelning” förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, delaktighetsbevis i gruvföretag, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till deltagande i vinst ävensom inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat, i vilken det utdelande bolaget äger hemvist, jämställs med inkomst av aktier.

Med uttrycket ”bolag (Kapitalgesellschaft)” förstås i denna artikel juridisk person eller rättssubjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person.

§ 9. Om ett bolag (Kapitalgesellschaft) med hemvist i en av staterna uppbär inkomst från den andra staten, får icke i denna andra stat påföras någon skatt på utdelning, som av bolaget utbetalas till personer, som ej äga hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst; detta gäller även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst, som härrör från den andra staten.

Artikel 10 A¹

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär ränta från den andra staten, äger endast

die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 4 anzuwenden.

(8) Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genußaktien oder Genußscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten – ausgenommen Forderungen – mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, in dem die ausschüttende Kapitalgesellschaft ihren Wohnsitz hat, den Einkünften aus Aktien gleichgestellt sind.

Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Kapitalgesellschaft“, bedeutet juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden.

(9) Bezieht eine Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Staat, so darf dieser andere Stat weder die Dividenden besteuern, die die Kapitalgesellschaft an Personen zahlt, die nicht in diesem anderen Staat ihren Wohnsitz haben, noch Gewinne der Kapitalgesellschaft einer Steuer für nichtausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Dividenden oder die nicht ausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus in diesem anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 10 A¹

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Zinsen aus dem anderen

¹ Art. 10 A har tillagts genom protokollet den 6 april 1970.

hemviststaten beskatta räntan, såvida icke paragraf 2 föranleder annat. Om räntan förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger denna andra stat beskatta räntan.

§ 2. Bestämmelserna i paragraferna 3–5 av artikel 10 äga motsvarande tillämpning. Anspråket på restitution avser dock hela det belopp med vilket skatteavdrag verkställts.

§ 3. Med uttrycket ”ränta” förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, vare sig de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller icke och vare sig de representera en rätt till andel i vinst eller icke, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken inkomsten härrör jämställs med inkomst av försträckning.

§ 4. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, skall denna artikel gälla endast för sistnämnda belopp. I sådant fall må överskjutande räntebelopp beskattas enligt lagstiftningen i vardera staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 11

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst av fritt yrke, äger den

Staat, so hat vorbehaltlich des Absatzes 2 nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine im anderen Staat gelegene Betriebsstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht diesem anderen Staat zu.

(2) Die Bestimmungen des Artikels 10 Absätze 3 bis 5 sind sinngemäß anzuwenden. Der Anspruch auf Rückerstattung bezieht sich jedoch auf den Gesamtbetrag der von Zinsen im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuer.

(3) Der in diesem Artikel verwendete Begriff „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus öffentlichen Anleihen, aus Obligationen, auch wenn sie durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Gewinnbeteiligung ausgestattet sind, und aus Forderungen jeder Art, sowie alle anderen Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, aus dem sie stammen, den Einkünften aus Darlehen gleichgestellt sind.

(4) Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Zinsen, gemessen an der zugrunde liegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem innerstaatlichen Recht der beiden Staaten und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 11

(1) Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus

andra staten beskatta inkomsten allenast i den mån personen där utövar sin verksamhet under användande av en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande.

§ 2. Artikel 4 paragraf 3 skall äga motsvarande tillämpning.

§ 3. Till fria yrken räknas särskilt självständigt bedriven vetenskaplig, konstnärlig, litterär, undervisande och uppfostrande förvärvsverksamhet samt självständigt bedriven förvärvsverksamhet som läkare, advokat, arkitekt, ingenjör, revisor och patentombud.

Artikel 12¹

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna i sin egenskap av ledamot av styrelsen (Aufsichtsrat) eller direktionen (Verwaltungsrat) i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), uppbär styrelsearvode eller liknande ersättning, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.

Artikel 13

§ 1. Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst av arbetsanställning (löner, arvoden och liknande ersättningar), som utövas i den andra staten, äger denna andra stat beskatta inkomsten i fråga.

§ 2. Oberoende av vad i paragraf 1 stadgas må inkomst av arbetsanställning beskattas allenast i den stat, i vilken arbetstagaren

freien Berufen, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte nur insoweit, als die Person ihre Tätigkeit in dem anderen Staat unter Benützung einer ihr dort regelmäßig zur Verfügung stehenden ständigen Einrichtung ausübt.

(2) Artikel 4 Absatz 3 gilt sinngemäß.

(3) Als freier Beruf gilt insbesondere die selbständige wissenschaftliche, künstlerische, schriftstellerische, unterrichtende oder erzieherische Erwerbstätigkeit und die selbständige Erwerbstätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure, Wirtschaftstreuhänder und Patentanwälte.

Artikel 12¹

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichts- oder Verwaltungsrates einer Kapitalgesellschaft mit Wohnsitz in dem anderen Staat Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte diesem anderen Staat zu.

Artikel 13

(1) Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit (Löhne, Gehälter und ähnliche Vergütungen), die in dem anderen Staat ausgeübt wird, so hat der andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

(2) Abweichend von Absatz 1 können Einkünfte aus nichtselbständiger Arbeit nur in dem Staat besteuert werden, in dem der

¹ Art. 12 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

äger hemvist därest han antingen

a) uppehåller sig i den andra staten allenast tillfälligtvis – sammanlagt högst 183 dagar under ett och samma kalenderår – samt uppbär ersättning för sin under denna tid utövade verksamhet av en arbetsgivare, som äger hemvist i förstnämnda stat, under sådana förhållanden att ersättningen icke belastar ett av arbetsgivaren i den andra staten innehaft fast driftställe eller en av denne där innehavd stadigvarande anordning, eller

b) helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgör arbete ombord å luftfartyg, som nyttjas av ett luftfartsföretag i en av staterna (särskilt konsortiet Scandinavian Airlines System).

§ 3. Då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å fartyg och den verkliga ledningen för det företag, som nyttjar fartygen, är belägen å en ort inom en av staterna, anses arbetet vid tillämpningen av paragraf 1 vara utfört i denna stat.

§ 4. Paragraf 1 är icke tillämplig i fråga om studerande vid högskola, teknisk skola eller liknande undervisningsanstalt i en av staterna, vilka mot ersättning äro anställda vid ett företag i den andra staten under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår i syfte att erhålla praktisk utbildning.

Artikel 14¹

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna förvärvat

Arbeitnehmer seinen Wohnsitz hat, wenn dieser Arbeitnehmer entweder

a) sich vorübergehend, insgesamt nicht länger als 183 Tage während eines Kalenderjahres, in dem anderen Staat aufhält und für seine während dieser Zeit ausgeübte Tätigkeit von einem Arbeitgeber entlohnt wird, der seinen Wohnsitz nur in dem erstgenannten Staat hat, und für seine Tätigkeit nicht zu Lasten einer in dem anderen Staat befindlichen Betriebsstätte oder ständigen Einrichtung des Arbeitgebers entlohnt wird, oder

b) ausschließlich oder vorwiegend an Bord von Flugzeugen eines Unternehmens der Luftfahrt eines der beiden Staaten (insbesondere bei dem Konsortium „Scandinavian Airlines System“) tätig ist.

(3) Wenn die Arbeit ausschließlich oder vorwiegend an Bord von Schiffen ausgeübt wird und der Ort der tatsächlichen Leitung des Unternehmens, das die Fahrzeuge betreibt, sich in einem der beiden Staaten befindet, so gilt im Sinne des Absatzes 1 die Arbeit als in diesem Staat ausgeübt.

(4) Absatz 1 gilt nicht für Studenten einer Hochschule, technischen Schule oder ähnlichen Lehranstalt eines der beiden Staaten, die gegen Entgelt bei einem Unternehmen in dem anderen Staat nicht länger als 100 Tage während eines Kalenderjahres beschäftigt werden, um eine praktische Ausbildung zu erhalten.

Artikel 14¹

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden

Prop. 2006/07:14

¹ Art. 14 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

inkomst i den andra staten – antingen under utövande av fritt yrke eller på grund av arbetsanställning – genom verksamhet, vars ändamål är att bereda underhållning, t.ex. såsom teater-, radio-, televisions- eller filmartist, skådespelare, musiker och professionell idrottsman, äger – oberoende av bestämmelserna i artikel 11 och artikel 13 paragraf 2 – denna andra stat beskatta inkomsten. Bestämmelserna i artikel 9 paragraf 1 berörs icke härav.

Artikel 15¹

Då en fysisk person med hemvist i en av staterna uppbär från den andra staten pensioner, änke- och pupillpensioner inbegripna, ävensom andra belopp eller i pengar uppskattbara förmåner på grund av förutvarande arbetsanställning, äger endast hemviststaten beskatta denna inkomst.

Artikel 16

§ 1.² Då en person med hemvist i en av staterna uppbär lön, arvode eller liknande ersättning eller pension, änke- och pupillpensioner inbegripna, av den andra staten eller av delstat, kommun, kommunalförbund eller annan offentligjuridisk person i den staten på grund av förhandvarande eller tidigare arbetsanställning, äger – oberoende av bestämmelserna i artiklarna 13 och 15 – endast denna andra stat beskatta inkomsten. Detta gäller även i fråga om belopp, som utbetalas på grund av lagstadgad socialförsäkring i denna andra stat.

Staaten Einkünfte aus freiberuflicher oder nichtselbständiger Arbeit für Tätigkeiten, die in dem anderen Staat für Unterhaltungsdarbietungen ausgeübt werden, wie zum Beispiel als Bühnen-, Radio-, Fernseh-, Filmkünstler und Schauspieler, Musiker, Artist und Berufssportler, so steht das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte abweichend von den Bestimmungen des Artikels 11 und des Artikels 13 Absatz 2 diesem anderen Staat zu. Die Bestimmungen des Artikels 9 Absatz 1 bleiben unberührt.

Artikel 15¹

Bezieht eine natürliche Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten aus dem anderen Staat Ruhegehälter, Witwen- oder Waisenpensionen sowie andere Bezüge oder geldwerte Vorteile für frühere Dienstleistungen, so hat nur der Wohnsitzstaat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte.

Artikel 16

(1)² Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus Gehältern, Löhnen und ähnlichen Vergütungen oder aus Ruhegehältern, Witwen- und Waisenpensionen, die der andere Staat oder die Länder, Gemeinden oder Gemeindeverbände oder andere juristische Personen des öffentlichen Rechtes jenes anderen Staates für gegenwärtige oder frühere Dienst- oder Arbeitsleistungen gewähren, so hat abweichend von den Bestimmungen der Artikel 13 und 15 nur dieser andere Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Das

¹ Art. 15 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 16 § 1 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

§ 2. Paragraf 1 äger icke tillämpning å

a) ersättningar till personer, som äga medborgarskap i den förstnämnda staten,

b) ersättningar för tjänster, vilka utföras eller utförts i samband med rörelse, som den i paragraf 1 åsyftade juridiska personen bedrivit i förvärvssyfte.

§ 3. Frågan, huruvida en juridisk person är offentligrättslig, skall bedömas enligt lagstiftningen i den stat, i vilken densamma tillkommit.

Artikel 17

Studering, lärlingar, praktikanter och volontärer från en av staterna, vilka allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i den andra staten, underkastas icke någon beskattning i denna andra stat för belopp, som de mottaga för sitt underhåll, sina studier eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till dem från förstnämnda stat eller eljest från utlandet.

Artikel 18

§ 1. Förmögenhet, som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas allenast i den stat, vilken enligt detta avtal äger beskatta inkomst av samma förmögenhet, såframt förmögenheten består av

- a) fast egendom (artikel 3),
- b) egendom, som nyttjas i rörelse (artikel 4 och 7),
- c) egendom, som nyttjas vid ut-

gleiche gilt auch für Bezüge aus der gesetzlichen Sozialversicherung dieses anderen Staates.

(2) Absatz 1 findet keine Anwendung

a) auf Zahlungen, die an Personen geleistet werden, welche die Staatsangehörigkeit des erstgenannten Staates besitzen,

b) auf Zahlungen für Dienste, die im Zusammenhang mit einer in Gewinnerzielungsabsicht durchgeführten gewerblichen Tätigkeit einer der in Absatz 1 genannten juristischen Personen geleistet werden oder geleistet worden sind.

(3) Ob eine juristische Person eine solche des öffentlichen Rechtes ist, wird nach den Gesetzen des Staates entschieden, in dem sie errichtet ist.

Artikel 17

Studenten, Lehrlinge, Praktikanten und Volontäre eines der beiden Staaten, die sich nur zu Studien- oder Ausbildungszwecken in dem anderen Staat aufhalten, werden von den für ihren Lebensunterhalt, ihre Studien und ihre Ausbildung empfangenen Bezügen in diesem anderen Staat nicht besteuert, wenn ihnen diese Bezüge aus dem erstgenannten Staat oder sonst aus dem Ausland zufließen.

Artikel 18

(1) Das Besteuerungsrecht für Vermögen einer Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten, soweit es besteht aus:

- a) unbeweglichem Vermögen (Artikel 3),
- b) Vermögen, das einem gewerblichen Unternehmen dient (Artikel 4 und 7),
- c) Vermögen, das der Ausübung

övningen av fritt yrke (artikel 11).

§ 2.¹ Annan förmögenhet som äges av en person med hemvist i en av staterna, beskattas endast i denna stat.

§ 3. Med avseende å fall, som angives i paragraferna 1 och 2, skola bestämmelserna i artikel 10 paragraf 6 äga motsvarande tillämpning.

§ 4. Förmögenhet, som äges av en juridisk person med hemvist i en av staterna, må i den andra staten icke underkastas någon beskattning, som är högre eller mera tyngande än den beskattning, som åvilar förmögenhet tillkommande en juridisk person av samma eller liknande slag med hemvist i denna andra stat.

Artikel 19

De svenska författningarnas bestämmelser om inkomst- och förmögenhetsbeskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån dödsbodelägare för i dödsboet ingående inkomst eller däri ingående förmögenhet direkt beskattas i Österrike enligt bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 20²

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst eller innehar förmögenhet får inkomsten eller förmögenheten – om icke paragraf 2 föranleder annat – beskattas i denna stat, även om beskattningsrätten enligt föregående artiklar i detta avtal tillkommer den andra staten. Den stat, i vilken personen i fråga äger

freier Berufe dient (Artikel 11), hat der Staat, dem das Besteuerungsrecht für die Einkünfte aus diesem Vermögen zusteht.

(2)¹ Das Besteuerungsrecht für anderes Vermögen einer Person hat nur der Staat, in dem diese Person ihren Wohnsitz hat.

(3) Hinsichtlich der in den Absätzen 1 und 2 angeführten Fälle finden die Bestimmungen des Artikels 10 Absatz 6 sinngemäß Anwendung.

(4) Das Vermögen einer juristischen Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten darf in dem anderen Staat keiner Besteuerung unterworfen werden, die höher oder belastender ist als die Besteuerung des Vermögens einer juristischen Person derselben oder ähnlicher Art mit Wohnsitz im anderen Staat.

Artikel 19

Die Vorschriften der schwedischen Gesetze über die Einkommens- und Vermögensbesteuerung ruhender Erbschaften finden insoweit keine Anwendung, als für das aus der Erbschaft herführende Einkommen und Vermögen der Erwerber in Österreich nach den Bestimmungen dieses Abkommens unmittelbar zur Steuer herangezogen wird.

Artikel 20²

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte oder hat sie Vermögen, so können diese Einkünfte oder dieses Vermögen – auch wenn das Besteuerungsrecht nach den vorstehenden Artikeln dieses Abkommens dem anderen Staat zusteht – vorbehaltlich des Absatzes 2 im erstgenannten Staat

Prop. 2006/07:14

¹ Art. 18 § 2 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

² Art. 20 har erhållit denna lydelse genom protokollet den 6 april 1970.

hemvist, skall dock

a) från skatten på sådan persons inkomst avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i den andra staten;

b) från skatten på sådan persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhets-skatt som erlagts i den andra staten.

Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av skatten som utan sådan avräkning belöper på inkomst eller förmögenhet som må beskattas i den andra staten.

§ 2. Då en person med hemvist i en av staterna uppbär inkomst, som enligt artikel 7 eller artikel 16 paragraf 1 skall beskattas endast i den andra staten, eller innehar förmögenhet, som enligt artikel 18 paragraf 1 jämförd med artikel 7 skall beskattas endast i den andra staten, skall sådan inkomst eller förmögenhet vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten. Den förstnämnda staten må dock vid bestämmandet av skatten på sådan persons återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats, som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning. Motsvarande gäller beträffande inkomst som avses i artikel 10 paragraf 6 och förmögenhet som avses i artikel 18 paragraf 3.

Artikel 21

Detta avtal påverkar icke rätten till eventuella, längre gående befrielser, vilka enligt folkrättens

besteuert werden. Der Staat, in dem die Person ihren Wohnsitz hat, rechnet jedoch

a) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der im anderen Staat gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

b) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der im anderen Staat gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten Steuer nicht übersteigen, der auf Einkünfte oder Vermögen entfällt, die der Besteuerung im anderen Staat unterliegen.

(2) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte, die nach Artikel 7 oder nach Artikel 16 Absatz 1 nur im anderen Staat besteuert werden können, oder hat sie Vermögen, das nach Artikel 18 Absatz 1 in Verbindung mit Artikel 7 der Besteuerung nur im anderen Staat unterliegt, so nimmt der erstgenannte Staat diese Einkünfte oder dieses Vermögen von seiner Besteuerung aus; der erstgenannte Staat kan aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder Vermögen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären. Das gleiche gilt für Einkünfte im Sinne des Artikels 10 Absatz 6 und für Vermögen im Sinne des Artikels 18 Absatz 3.

Artikel 21

Dieses Abkommen berührt nicht den Anspruch auf etwaige weitergehende Befreiungen, die nach

Prop. 2006/07:14

allmänna regler eller på grund av särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulara befattningshavare. I den mån på grund av sådana längre gående befrielser inkomst och förmögenhet icke beskattas i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 22

§ 1. Kan en person med hemvist i en av staterna visa att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder för honom medföra eller kunna medföra dubbelbeskattning i strid mot principerna i detta avtal, äger han – utan att hans rätt att använda sig av i den interna rättsordningen givna rättsmedel därav påverkas – göra framställning hos den högsta finansmyndigheten i den stat, i vilken han äger hemvist.

§ 2. Anses framställningen grundad, skall den enligt paragraf 1 behöriga högsta finansmyndigheten, såframt densamma icke vill avstå från sitt eget skatteanspråk, söka att med den högsta finansmyndigheten i den andra staten träffa överenskommelse till undvikande av dubbelbeskattning.

Artikel 23

§ 1. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna skola utbyta de upplysningar, vilka äro erforderliga för att genomföra detta avtal eller för att förhindra skatteflykt. De högsta finansmyndigheterna äro dock icke förpliktade att meddela sådana upplysningar, som icke kunna lämnas på grundval av hos skattemyndigheterna tillgängligt material utan kräva särskild undersökning. De sålunda utbytta upplysningarna

den allgemeinen Regeln des Völkerrechtes oder besonderen Vereinbarungen den Angehörigen der diplomatischen oder konsularischen Vertretungen zustehen. Soweit auf Grund solcher weitergehenden Befreiungen Einkünfte und Vermögen im Empfangsstaat nicht besteuert werden, bleibt die Besteuerung dem Entsendestaat vorbehalten.

Artikel 22

(1) Weist eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten nach, daß Maßnahmen der Finanzbehörden der beiden Staaten für sie die Wirkung einer Doppelbesteuerung haben oder haben werden, die den Grundsätzen dieses Abkommens widerspricht, so kan sie sich, unbeschadet eines innerstaatlichen Rechtsmittels, an die oberste Finanzbehörde des Staates wenden in dem sie ihren Wohnsitz hat.

(2) Werden die Einwendungen für begründet erachtet, so soll die nach Absatz 1 zuständige oberste Finanzbehörde, wenn sie auf ihren eigenen Steueranspruch nicht verzichten will, versuchen, sich mit der obersten Finanzbehörde des anderen Staates zu verständigen, um eine Doppelbesteuerung zu vermeiden.

Artikel 23

(1) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten werden sich die Mitteilungen machen, die zur Durchführung dieses Abkommens oder zur Vermeidung von Steuerverkürzungen notwendig sind. Die obersten Finanzbehörden sind jedoch nicht verpflichtet, Auskünfte zu erteilen, die nicht auf Grund der bei den Finanzbehörden vorhandenen Unterlagen gegeben werden können, sondern gesonderte Ermittlungen erfordern

skola behandlas såsom hemliga, dock att desamma må göras tillgängliga för personer och myndigheter (svenska förvaltningsdomstolar härunder inbegripna), vilka enligt i lag meddelade föreskrifter handlägga taxering eller uppbörd av de skatter, som avses i detta avtal. Samma förpliktelse, som åvilar de högsta finansmyndigheterna, åligger jämväl nyssnämnda personer och myndigheter.

§ 2. Paragraf 1 får icke i något fall anses innebära, att någon av staterna är pliktig att

a) tillgripa verkställighetsåtgärder, som icke stå i överensstämmelse med dess lagstiftning eller administrativa praxis,

b) meddela upplysningar, vilka icke kunna inforas enligt i lag meddelade föreskrifter i den ena eller den andra avtalsslutande staten.

§ 3. Upplysningar, vilka skulle yppa en affärs- eller yrkeshemlighet, få icke utbytas.

Artikel 24

§ 1. Då en av staterna tillämnar detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje uttryck, vars innebörd icke angivits i avtalet, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt gällande lagar inom den ifrågasvarande staten rörande sådana skatter, som avses i detta avtal.

§ 2. De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna må vid behandlingen av frågor, vilka uppkomma i anledning av detta avtal, träda i direkt förbindelse med varandra.

würden. Der Inhalt der auf Grund dieses Artikels zur Kenntnis der obersten Finanzbehörden gelangten Mitteilungen ist geheim zu halten, unbeschadet der Befugnis ihn Personen und Behörden (einschließlich der Verwaltungsgerichte in Schweden) zugänglich zu machen, die nach den gesetzlichen Vorschriften bei der Festsetzung oder Einhebung der Steuern im Sinne dieses Abkommens mitwirken. Diese Personen und Behörden haben die gleiche Verpflichtung wie die obersten Finanzbehörden.

(2) Absatz 1 ist in keinem Falle so auszulegen, daß einem der Staaten die Verpflichtung auferlegt wird,

a) Verwaltungsmaßnahmen durchzuführen, die seinen gesetzlichen Vorschriften oder seiner Verwaltungspraxis widersprechen,

b) Einzelheiten mitzuteilen, deren Angabe nach den gesetzlichen Vorschriften des einen oder anderen Staates nicht gefordert werden kann.

(3) Mitteilungen, die ein gewerbliches oder berufliches Geheimnis offenbaren würden, dürfen nicht gegeben werden.

Artikel 24

(1) Bei der Anwendung dieses Abkommens durch einen der beiden Staaten ist, soweit sich aus dem Zusammenhang nichts anderes ergibt, jeder in diesem Abkommen nicht umschriebene Begriff nach den Gesetzen dieses Staates auszulegen, die sich auf die Steuern im Sinne des Abkommens beziehen.

(2) Die obersten Finanzbehörden der beiden Staaten können bei der Behandlung von Fragen, die sich aus diesem Abkommen ergeben, unmittelbar miteinander verkehren.

§ 3. De högsta finansmyndigheterna skola träffa överenskommelse då så erfordras till undanröjande av svårigheter eller tvivelsmål, som uppkomma vid detta avtals tolkning eller tillämpning, ävensom till undanröjande av obillighet på grund av dubbelbeskattning i fall, som icke regleras i detta avtal, såvitt fråga är om däri avsedda skatter.

Artikel 25

§ 1. Detta avtal skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Österrikes del av Republiken Österrikes President. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Wien.

§ 2. Detta avtal träder i kraft i och med ratifikationshandlingarnas utväxling.

Artikel 26

§ 1. Efter utväxling av ratifikationshandlingarna skola avtalets bestämmelser tillämpas

a) i Österrike:

beträffande skatter, som uttagas för tiden efter den 31 december 1958;

b) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt och allmän kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avseende inkomst under kalenderåret 1959 eller motsvarande räkenskapsår) och senare år;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning efter den 31 december 1958;

beträffande sjömannskatt, som belöper å tiden efter den 31 de-

(3) Zur Beseitigung von Schwierigkeiten und Zweifeln, die bei der Auslegung oder Anwendung dieses Abkommens auftreten, sowie zur Beseitigung von Härten auf Grund einer Doppelbesteuerung bei den Steuern im Sinne dieses Abkommens in Fällen, die in diesem Abkommen nicht geregelt sind, werden sich die obersten Finanzbehörden verständigen.

Artikel 25

(1) Dieses Abkommen soll ratifiziert werden, und zwar schwedischerseits durch Seine Majestät den König von Schweden mit Zustimmung des Riksdags, österreichischerseits durch den Bundespräsidenten der Republik Österreich. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Wien ausgetauscht werden.

(2) Dieses Abkommen tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Artikel 26

(1) Nach Austausch der Ratifikationsurkunden finden die Bestimmungen des Abkommens Anwendung:

a) in Österreich:

auf die Steuern, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben werden;

b) in Schweden:

auf die staatliche Einkommensteuer und die allgemeine Gemeindesteuer, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres 1960 (hinsichtlich der Einkünfte des Kalenderjahres 1959 oder des entsprechenden Rechnungsjahres) und späterer Kalenderjahre bilden;

auf die Kuponsteuer von Dividenden, die nach dem 31. Dezember 1958 fällig werden;

auf die Seemannsteuer, die für die Zeit nach dem 31. Dezember

cember 1958;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å tiden efter den 31 december 1958;

beträffande statlig förmögenhetsskatt, som utgår på grund av taxering under kalenderåret 1960 (avseende förmögenhet vid utgången av kalenderåret 1959) och senare år;

beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret 1960 och senare år.

§ 2. Beträffande skatter, vilka uttagas för tiden före tillämpningen av detta avtal, skola tillämpas de bestämmelser, som på grundval av ömsesidighet till undvikande av dubbelbeskattning överenskommits genom noteväxlingen den 19 juli 1951 (kompletterad genom noteväxlingen den 14 augusti 1956).

Artikel 27

Detta avtal förbliver i kraft, så länge detsamma icke uppsäges av en av staterna. Envar av staterna må – med iakttagande av en uppsägningstid av sex månader – uppsäga avtalet att gälla vid slutet av ett kalenderår. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet sista gången tillämpas:

a) i Österrike:

beträffande skatter, som uttagas för tiden intill den 31 december det kalenderår, till vars slut avtalet uppsagts (uppsägningens år);

b) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt och allmän kommunalskatt, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningens år;

1958 erhoben wird;

auf die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten, die für die Zeit nach dem 31. Dezember 1958 erhoben werden;

auf die staatliche Vermögensteuer, die Gegenstand der Veranlagung des Kalenderjahres 1960 (hinsichtlich des Vermögens am Ende des Kalenderjahres 1959) und späterer Kalenderjahre bildet;

auf die sonstigen schwedischen Steuern, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres 1960 und späterer Kalenderjahre bilden.

(2) Für die Steuern, die für die Zeit bis zur Anwendung der Bestimmungen dieses Abkommens erhoben werden, sind die Bestimmungen des durch den Notenwechsel vom 19. Juli 1951 (ergänzt durch den Notenwechsel vom 14. August 1956) zur Vermeidung der Doppelbesteuerung vereinbarten Gegenseitigkeitsverhältnisses anzuwenden.

Artikel 27

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der beiden Staaten gekündigt worden ist. Jeder Staat kann das Abkommen unter Einhaltung einer sechsmonatigen Frist auf das Ende eines Kalenderjahres kündigen. In diesem Falle wird das Abkommen letztmals angewendet:

a) in Österreich:

auf die Steuern, die für die Zeit bis zum 31. Dezember des Jahres erhoben werden, zu dessen Ende die Kündigung erfolgt ist;

b) in Schweden:

auf die staatliche Einkommensteuer, die staatliche Vermögensteuer und die allgemeine Gemeindesteuer, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres, das auf das Kündigungsjahr folgt, bilden;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning under uppsägningsåret;

beträffande sjömansskatt, som belöper å uppsägningsåret;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å uppsägningsåret;

beträffande övriga svenska skatter, som utgå på grund av taxering under kalenderåret efter uppsägningsåret.

Till bekräftelse härå hava de båda avtalsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett detsamma med sigill.

Som skedde i Stockholm den 14 maj 1959 i vardera två originalexemplar å svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Östen Undén

auf die Kuponsteuer von Dividenden, die während des Kündigungsjahres fällig werden:

auf die Seemannsteuer, die für das Kündigungsjahr erhoben wird;

auf die Abgaben auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten, die für das Kündigungsjahr erhoben werden;

auf die sonstigen schwedischen Steuern, die Gegenstand der Veranlagungen des Kalenderjahres, das auf das Kündigungsjahr folgt, bilden.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten der beiden Staaten dieses Abkommen unerzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen zu Stockholm am 14. Mai 1959 in je zweifacher Ausfertigung in deutscher und schwedischer Sprache, wobei beide Texte authentisch sind.

Dr. Rudolf Krippel-Redlich-Redensbruck

Det nu gällande avtalet mellan Sverige och Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet undertecknades den 14 maj 1959. Avtalet har därefter ändrats genom protokoll undertecknade den 6 april 1970 samt den 5 november 1991.

Avtalet har visat sig kunna utnyttjas för att helt undgå beskattning av kapitalvinst på aktier i vissa fall. Av denna anledning togs från svensk sida initiativ till förhandlingar om ett protokoll om ändring i avtalet. Förhandlingar genomfördes i Stockholm i maj 2006. Ett utkast till protokoll om ändring i skatteavtalet färdigställdes i juli 2006. Den svenska och den tyska texten har remitterats till *Kammarrätten i Jönköping* och *Skatteverket* som inte haft något att erinra mot förslaget. Protokollet undertecknades i Stockholm den 21 augusti 2006. Protokollet finns fogat som *bilaga 1* till denna proposition.

Inom Finansdepartementet utarbetades promemorian Skatteavtalet mellan Sverige och Österrike som behandlar möjligheterna till tillämpning av protokollets bestämmelser innan protokollet formellt träder i kraft mellan staterna. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2* och promemorians lagförslag i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats och yttranden har inkommit från samtliga remissinstanser (*Skatteverket*, *Kammarrätten i Jönköping*, *Svea hovrätt*, *Föreningen Svenskt Näringsliv* och *Företagarna*). En sammanställning av remissyttrandena har upprättats och finns tillgänglig i Finansdepartementet (Fi2006/4049).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 14 september 2006 att överlämna en remiss till Lagrådet om skatteavtal mellan Sverige och Österrike. Lagförslaget i denna remiss finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande den 26 september 2006 finns i *bilaga 5*. I propositionen har Lagrådets synpunkter följts. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 5 och i författningskommentaren.

4 Protokollet om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike

<p>Regeringens förslag: Riksdagen godkänner protokollet undertecknat den 21 augusti 2006 om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.</p>
--

Remissinstanserna: Ett utkast till protokollet har remitterats till *Kammarrätten i Jönköping* och *Skatteverket*. Remissinstanserna har inga erinringar mot förslaget, men kammarrätten har föreslagit en språklig justering.

Skälen för regeringens förslag: Sverige och Österrike undertecknade den 21 augusti 2006 ett protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Beskattningsrätten i det nuvarande avtalet har helt tillagts Österrike i fall då den som avyttrar en andel i vissa bolag har hemvist i Österrike. Detta är helt i enlighet med den rekommendation som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) lämnat. Österrikes skattelagstiftning innebär emellertid att den kapitalvinst som avyttringen ger upphov till inte beskattas i Österrike till den del den hänför sig till tiden innan avyttraren fick hemvist i Österrike. I förhållande till Sverige innebär detta att kapitalvinster som hänför sig till värdestegring på andelar under den tid då personen inte haft hemvist i Österrike helt undgår beskattning.

Enligt avtalets nya lydelse får kapitalvinst på grund av avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag även beskattas i den skattskyldiges tidigare hemviststat. Ändringen ger således den förutvarande hemviststaten en utökad rättighet att beskatta kapitalvinster i vissa fall. För Sveriges del innebär det att vissa kapitalvinster som en person uppbär efter att personen flyttat till Österrike kan beskattas i Sverige.

Protokollets innehåll

I *artikel 1* föreskrivs att nuvarande artikel 8 i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike skall ersättas med en ny artikel 8. Den nya artikel 8 består av paragraferna 1 och 2. Bestämmelsen i paragraf 1 är densamma som den i nuvarande artikel 8. I den nya paragraf 2 föreskrivs att utan hinder av bestämmelserna i artikel 8 paragraf 1 och artikel 2 paragraf 1, som avser s.k. annan inkomst, får inkomst från avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag som en fysisk person med hemvist i en avtalslutande stat förvärvas beskattas i den andra staten om den fysiska personen tidigare haft hemvist i denna andra stat. Beskattningsrätten i denna andra stat begränsas dock till den del av värdeökningen som hänför sig till tiden innan personen fick hemvist i den förstnämnda staten. Av sista meningen, som tillkommit på initiativ av Österrike, framgår att om innehavet understiger en procent av kapitalet i bolaget så skall bestämmelserna i denna paragraf endast tillämpas om avyttringen sker vid något tillfälle under de fem år som följer närmast efter den tidpunkt då den fysiska personen har fått hemvist i den förstnämnda staten.

Artikel 2 innehåller ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Enligt artikel 2.1 skall staterna underrätta varandra när de konstitutionella åtgärder som krävs för att protokollet skall träda i kraft har vidtagits. Enligt artikel 2.2 i protokollet träder detta i kraft den trettionde dagen efter den dag då den sista av dessa underrättelser har tagits emot. Av artikel 2.3 framgår att protokollets bestämmelser skall tillämpas beträffande skatt på inkomst som förvärvas den 1 januari 2007 eller senare. Detta skall dock endast gälla för inkomst som förvärvas av en person som på dagen för protokollets undertecknande eller därefter fick hemvist i den förstnämnda staten. Med uttrycket den förstnämnda staten avses i denna bestämmelse

den stat där den enskilde fått hemvist efter att vid någon tidigare tidpunkt haft hemvist i den andra avtalsslutande staten. Om exempelvis en person som enligt avtalet tidigare haft skattemässigt hemvist i Sverige flyttar till Österrike och får hemvist där innebär det att uttrycket den förstnämnda staten avser Österrike. Protokollet skall således inte tillämpas på kapitalvinst som förvärvas av en fysisk person som redan före undertecknandet av protokollet hade hemvist i Österrike enligt avtalet. Detta innebär att protokollets bestämmelser blir tillämpliga för personer som tidigare haft hemvist i Sverige och som får hemvist i Österrike den 21 augusti 2006 eller senare och som avyttrar sådan egendom som avses i nya artikel 8 paragraf 2 den 1 januari 2007 eller senare.

5 Lagförslaget

Regeringens förslag: Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. Lagen träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den dagen eller senare. Bestämmelsen i artikel 8 paragraf 2 i avtalet gäller endast för person som har fått hemvist i Österrike den 21 augusti 2006 eller senare.

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens. Förslaget i promemorian att med tillämpning av 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen föreskriva att bestämmelsen i artikel 8 paragraf 2 skall tillämpas redan från och med den 1 januari 2007, även om protokollet inte träder i kraft förrän vid en senare tidpunkt, har strukits i propositionen.

Remissinstanserna: *Skatteverket* har ingen erinran mot förslaget. *Kammarrätten i Jönköping* anser att undantaget mot förbudet mot retroaktiv beskattning i 2 kap. 10 § andra stycket andra meningen regeringsformen kan aktualiseras i föreliggande ärende, men önskar en grundligare genomgång av skälen för detta. *Svea hovrätt* har inte heller något att erinra mot förslaget, men påpekar att det kan finnas anledning att överväga om det skulle vara möjligt att finna en lösning redan i förslaget till lag. *Föreningen Svenskt Näringsliv* avstyrker förslaget om en eventuell retroaktiv tillämpning av protokollets bestämmelser från och med den 1 januari 2007. Enligt Svenskt Näringslivs uppfattning finns det inte något i promemorian som visar att det är fråga om sådan skatteflykt eller kringgående av skattelag som förutsätts för tillämpandet av undantaget i 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen. *Företagarna* avstyrker retroaktiv lagstiftning eftersom sådan endast bör godtas i undantagsfall.

Skälen för regeringens förslag: Den nya lydelsen av avtalet som detta fått efter 2006 års protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet skall införlivas i svensk intern rätt. Detta sker genom en ändring i den lag varigenom avtalet införlivats i den svenska rätten. I 1 § lagen (1992:858)

om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike föreskrivs nämligen att avtalet, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring som undertecknats, skall gälla som lag här i landet. Genom att i 1 § även hänvisa till det den 21 augusti 2006 undertecknade protokollet, samt i bilagan till lagen återge avtalet i dess lydelse efter 2006 års protokoll, inkorporeras den nya lydelsen i den svenska rätten.

Som nämnts ovan har beskattningsrätten i det nuvarande avtalet helt tillagts Österrike i fall då den som avyttrar en andel i vissa bolag har hemvist där. Österrikes skattelagstiftning innebär emellertid att den kapitalvinst som avyttringen ger upphov till inte beskattas i Österrike till den del den hänför sig till tiden innan avyttraren fick hemvist i Österrike. I förhållande till Sverige innebär detta att kapitalvinster som hänför sig till värdestegring på andelar under den tid då personen inte haft hemvist i Österrike helt undgår beskattning.

Det har framkommit att bl.a. svenska fåmansbolagsdelägare utnyttjat bestämmelsen i skatteavtalet tillsammans med bestämmelserna i intern österrikisk lagstiftning för att sälja sina företag skattefritt. Detta har skett genom att delägaren skaffat sig hemvist enligt avtalet i Österrike och därefter sålt sitt svenska fåmansbolag. I Sverige utlöses ingen beskattning eftersom det enligt avtalet endast är Österrike som har beskattningsrätten till kapitalvinsterna. Som framgår ovan blir det inte heller i Österrike fråga om någon beskattning. Antalet personer som utvandrat till Österrike har ökat väsentligt under senare år. Ett stort antal av dessa personer är ägare av fåmansbolag eller innehar kapitalplaceringsaktier till betydande belopp. Skatteverket uppskattar att skattebortfallet för åren 2000 till och med 2005 uppgår till flera miljarder kronor.

I promemorian och i lagrådsremissen föreslogs att lagen skulle träda i kraft den dag regeringen bestämmer, men tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den 1 januari 2007 eller senare. Skälet för förslaget var att det är oklart när protokollet kommer att träda i kraft. Till stöd för förslaget åberopades 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen.

Lagrådet har i sitt yttrande bl.a. anfört följande. Bestämmelsen om ikraftträdande har utformats på ett sådant sätt att det kan bli fråga om retroaktiv tillämpning av de nu föreslagna reglerna. Det är enligt Lagrådets mening emellertid möjligt att utforma förslaget på ett sådant sätt att det principiella förbudet mot retroaktiv tillämpning av skattelagstiftning inte åsidosätts. Den omständigheten att det för närvarande är oklart när protokollet om ändring i dubbelbeskattningsavtalet blir gällande och folkrättsligt bindande mellan Sverige och Österrike och att detta kan komma att ske efter den 1 januari 2007 utgör i princip inte något formellt hinder mot att låta lagen träda i kraft den 1 januari 2007. Mot bakgrund av att protokollet undertecknats av ländernas regeringar och att man där enats om att bestämmelserna skall bli tillämpliga på avyttringar som sker den 1 januari 2007 eller senare bör en sådan lösning kunna vara acceptabel i detta fall. På det sättet skulle man undvika eventuell retroaktiv tillämpning av bestämmelserna. Skulle parlamentet i någon av de avtalslutande staterna inte godkänna protokollet och detta därför inte träda i kraft, finns möjligheten att ta upp nya förhandlingar.

Av protokollet framgår att den nya bestämmelsen om att kapitalvinst på grund av avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag får beskattas i Sverige om den som avyttrar är en person som tidigare haft hemvist i Sverige men som efter undertecknandet av protokollet fått hemvist i Österrike, tillämpas på avyttringar som sker redan från och med den 1 januari 2007. På grund av den parlamentariska behandlingen i Österrike går det för närvarande inte att fastställa ett datum för protokollets ikraftträdande. Den nuvarande lydelsen av avtalet innebär att hela eller delar av kapitalvinster undgår beskattning på sätt som redovisas ovan. Regeringen anser i likhet med Lagrådet att lagen kan träda i kraft den 1 januari 2007, även om protokollet inte träder i kraft förrän vid en senare tidpunkt. Några remissinstanser har avstyrkt förslaget i promemorian och lagrådsremissen att utforma ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna på så sätt att det kan bli fråga om retroaktiv skattelagstiftning enligt 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen. Genom att föreskriva att lagen skall träda i kraft den 1 januari 2007 undviker man, som Lagrådet påpekat, att det principiella förbudet mot retroaktiv skattelagstiftning åsidosätts. I lagförslaget föreslås därför att lagen skall träda i kraft den 1 januari 2007.

6 Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.

Förslaget syftar till att säkerställa avsett skatteuttag vid försäljning av andelar i aktiebolag och bedöms därmed inte ha några effekter på lång sikt på de offentliga finanserna. Enligt regeringens bedömning medför inte heller förslaget ökade kostnader eller ökad arbetsbörda för Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

7 Författningskommentar

Lagförslaget består av en ändring i 1 § lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. I förslaget föreskrivs att avtalet i den lydelse detta erhållit genom protokollet den 21 augusti 2006 skall gälla som lag här i landet.

Protokollet om ändring i skatteavtalet mellan Sverige och Österrike träder i kraft den trettonde dagen efter den dag då den sista av underrättelserna om att de åtgärder vidtagits som krävs enligt lagstiftningen i respektive stat har tagits emot. Det är således inte möjligt att nu avgöra vid vilken tidpunkt protokollet kommer att träda i kraft. Protokollet innehåller dock en bestämmelse om att det tillämpas beträffande skatt som tas ut på inkomst som förvärvas den 1 januari 2007 eller senare. I lagförslaget, som utformats i enlighet med *Lagrådets* förslag, har därför angivits att lagen träder i kraft den 1 januari 2007 och skall tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker denna dag eller senare. Den nya bestämmelsen i artikel 8 paragraf 2 i avtalet gäller dock inte för person som före protokollets

undertecknande hade hemvist i Österrike i enlighet med artikel 2 Prop. 2006/07:14
paragraferna 2 och 3 i avtalet. Denna bestämmelse framgår av andra
meningen i förslaget till ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Protokoll om ändring i avtalet mellan Konungariket Sverige och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Prop. 2006/07:14
Bilaga 1

Konungariket Sverige och Republiken Österrike,

som önskar ingå ett protokoll om ändring i avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet undertecknat den 14 maj 1959, såsom ändrat genom ett första protokoll undertecknat den 6 april 1970 och ett andra protokoll undertecknat den 5 november 1991 (i det följande benämnt ”avtalet”),

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Artikel 8 i avtalet utgår och ersätts av följande bestämmelser:

”Artikel 8

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i paragraf 1 i denna artikel och artikel 2 paragraf 1 i detta avtal får inkomst från avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag (Kapitalgesellschaft) som förvärvas av en fysisk person som har fått hemvist i en av staterna och som har haft hemvist i den andra staten beskattas i denna andra stat, men endast för den värdeökning som uppkommit innan den fysiska personen fick hemvist i den förstnämnda staten. Såvitt avser avyttring av hela eller delar av ett sådant innehav som avses i föregående mening, vilket innehav understiger en procent av kapitalet i bolaget, skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas endast om avyttringen sker vid något tillfälle under de fem år som följer närmast efter den tidpunkt då den fysiska personen har fått hemvist i den förstnämnda staten.”

Artikel 2

1. De avtalsslutande staterna skall på diplomatisk väg skriftligen underrätta varandra när de konstitutionella åtgärder som krävs för att detta protokoll skall träda i kraft har vidtagits.

2. Detta protokoll träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då den sista av dessa underrättelser tas emot.

3. Detta protokoll tillämpas beträffande skatt som tas ut på inkomst som förvärfvas den 1 januari 2007 eller senare. Protokollet skall dock såvitt avser artikel 8 paragraf 2 i avtalet endast tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av en fysisk person som vid tillämpningen av den nya artikel 8 i avtalet har fått hemvist i den förstnämnda staten den dag då detta protokoll undertecknas eller senare.

4. Detta protokoll förblir tillämpligt så länge som avtalet är i kraft.

Till bekräftelse härav har de båda avtalsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Stockholm den 21 augusti 2006 i vardera två originalexemplar på svenska och tyska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Konungariket Sverige

För Republiken Österrike

Magdalena Andersson

Arthur Winkler-Hermaden

Sammanfattning av promemorian Skatteavtalet mellan Sverige och Österrike

Prop. 2006/07:14
Bilaga 2

Promemorian föreslår en lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike. Ändringen innebär att avtalet, undertecknat den 14 maj 1959, skall gälla som lag i Sverige i den lydelse det fått genom protokoll undertecknade den 6 april 1970, den 5 november 1991 samt den 21 augusti 2006.

Protokollet undertecknat den 21 augusti 2006 om ändring i skatteavtalet innebär, för svensk del, att Sverige ges utökade möjligheter att beskatta kapitalvinst på vissa tillgångar som avyttras av fysisk person med hemvist i Österrike som tidigare har haft hemvist i Sverige.

De nya bestämmelserna i protokollet avses bli tillämpliga på kapitalvinster som förvärfvas den 1 januari 2007 eller senare. Bestämmelserna avses dock inte tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av en fysisk person som hade hemvist i Österrike innan undertecknandet av protokollet.

Syftet med protokollet är att undvika att hela eller delar av kapitalvinsten undgår beskattning. Det är möjligt att en situation kan uppkomma där datumet för protokollets ikraftträdande ligger efter det datum då protokollet avses bli tillämpligt. I promemorian föreslås därför att 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen åberopas så att beskattning kan ske redan från och med den 1 januari 2007 även om protokollet inte träder i kraft förrän vid en senare tidpunkt.

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike att 1 § samt artikel 8 i bilagan till lagen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970 *respektive* den 5 november 1991, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970, den 5 november 1991 *respektive den 21 augusti 2006*, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den 1 januari 2007 eller senare.

Artikel 8

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förpliktelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i paragraf 1 i denna artikel och artikel 2 paragraf 1 i detta avtal får inkomst från avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag (Kapitalgesellschaft) som förvärvas av en fysisk person som har fått hemvist i en av staterna och som har haft hemvist i den andra staten beskattas i denna andra stat, men endast för den värdeökning som uppkommit innan den fysiska personen fick hemvist i den förstnämnda staten. Såvitt avser avyttring av hela eller delar av ett sådant innehav som avses i föregående mening, vilket innehav understiger en procent av kapitalet i bolaget, skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas endast om avyttringen sker vid något tillfälle under de fem år som följer närmast efter den tidpunkt då den fysiska personen har fått hemvist i den förstnämnda staten.

Artikel 8

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus der Veräußerung einer Beteiligung an einer Kapitalgesellschaft, die ihren Wohnsitz in dem anderen Staat hat, so hat nur der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine in dem anderen Staat gelegene Betriebsstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht auch diesem anderen Staat zu.

(2) Ungeachtet der Bestimmungen des Absatzes 1 dieses Artikels und des Absatzes 1 von Artikel 2 dürfen Einkünfte aus der Veräußerung von Aktien oder anderen Anteilen oder Rechten an einer Kapitalgesellschaft bei einer natürlichen Person, die ihren Wohnsitz in einem der beiden Staaten begründet hat, auch im anderen Staat besteuert werden; dies jedoch nur in Bezug auf jenen Einkünfteteil, der auf die Zeit vor der Begründung des Wohnsitzes im erstgenannten Staat entfällt. Wird eine Beteiligung im Sinn des vorstehenden Satzes zur Gänze oder teilweise veräußert und beträgt die Beteiligung weniger als 1 vom Hundert des Kapitals der Kapitalgesellschaft, sind die Bestimmungen dieses Absatzes nur dann anzuwenden, wenn die Veräußerung innerhalb von fünf Jahren nach dem Zeitpunkt erfolgt, an dem die natürliche Person ihren Wohnsitz im erstgenannten Staat begründet hat.

Förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om
dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike att 1 § samt bilagan till lagen skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970 *respektive* den 5 november 1991, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

Föreslagen lydelse

1 §

Det avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet som Sverige och Österrike undertecknade den 14 maj 1959, i den lydelse detta erhållit genom de protokoll om ändring i avtalet som undertecknades den 6 april 1970, den 5 november 1991 *respektive den 21 augusti 2006*, skall gälla som lag här i landet. Avtalet i dess genom protokollen ändrade lydelse är intaget som bilaga till denna lag.

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Lagen skall tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den 1 januari 2007 eller senare. Bestämmelsen i artikel 8 paragraf 2 i avtalet gäller endast för person som enligt artikel 2 paragraferna 2 och 3 i avtalet har fått hemvist i Österrike den 21 augusti 2006 eller senare.

Artikel 8

§ 1. Då en person med hemvist i en av staterna förvärvar inkomst genom att avyttra en andel i ett sådant bolag med hemvist i den andra staten, vars delägare icke personligen ansvara för bolagets förbindelser (Kapitalgesellschaft), äger endast den förstnämnda staten beskatta inkomsten. Om inkomsten förvärvas genom ett fast driftställe i den andra staten, äger även denna andra stat beskatta inkomsten.

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i paragraf 1 i denna artikel och artikel 2 paragraf 1 i detta avtal får inkomst från avyttring av aktie eller annan andel eller rättighet i bolag (Kapitalgesellschaft) som förvärvas av en fysisk person som har fått hemvist i en av staterna och som har haft hemvist i den andra staten beskattas i denna andra stat, men endast för den värdeökning som uppkommit innan den fysiska personen fick hemvist i den förstnämnda staten. Såvitt avser avyttring av hela eller delar av ett sådant innehav som avses i föregående mening, vilket innehav understiger en procent av kapitalet i bolaget, skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas endast om avyttringen sker vid något tillfälle under de fem år som följer närmast efter den tidpunkt då den fysiska personen har fått hemvist i den förstnämnda staten.

Artikel 8

(1) Bezieht eine Person mit Wohnsitz in einem der beiden Staaten Einkünfte aus der Veräußerung einer Beteiligung an einer Kapitalgesellschaft, die ihren Wohnsitz in dem anderen Staat hat, so hat nur der erstgenannte Staat das Besteuerungsrecht für diese Einkünfte. Werden diese Einkünfte durch eine in dem anderen Staat gelegene Betriebsstätte erzielt, so steht das Besteuerungsrecht auch diesem anderen Staat zu.

(2) Ungeachtet der Bestimmungen des Absatzes 1 dieses Artikels und des Absatzes 1 von Artikel 2 dürfen Einkünfte aus der Veräußerung von Aktien oder anderen Anteilen oder Rechten an einer Kapitalgesellschaft bei einer natürlichen Person, die ihren Wohnsitz in einem der beiden Staaten begründet hat, auch im anderen Staat besteuert werden; dies jedoch nur in Bezug auf jenen Einkünfteteil, der auf die Zeit vor der Begründung des Wohnsitzes im erstgenannten Staat entfällt. Wird eine Beteiligung im Sinn des vorstehenden Satzes zur Gänze oder teilweise veräußert und beträgt die Beteiligung weniger als 1 vom Hundert des Kapitals der Kapitalgesellschaft, sind die Bestimmungen dieses Absatzes nur dann anzuwenden, wenn die Veräußerung innerhalb von fünf Jahren nach dem Zeitpunkt erfolgt, an dem die natürliche Person ihren Wohnsitz im erstgenannten Staat begründet hat.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2006-09-26

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bengt-Åke Nilsson, regeringsrådet Stefan Ersson och justitierådet Lars Dahllöf.

Skatteavtal mellan Sverige och Österrike

Enligt en lagrådsremiss den 14 september 2006 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1992:858) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Österrike.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Cecilia Bohlin.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagens första paragraf föreslås en ändring som innebär att dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike, i den ändrade lydelse som det erhållit genom ett den 21 augusti 2006 undertecknat protokoll, skall gälla som lag här i landet.

Den ändrade lydelsen innebär en utökad rätt för Sverige att beskatta kapitalvinst som förvärvas av någon som tidigare har haft hemvist i Sverige.

Enligt punkt 2 i förslaget till ikraftträdandebestämmelser skall lagen tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den 1 januari 2007 eller senare. I punkt 1 har, med hänsyn till att det är oklart när protokollet kommer att träda i kraft, föreslagits att lagen skall träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Bestämmelsen om ikraftträdande har alltså utformats på ett sådant sätt att det kan bli fråga om retroaktiv tillämpning av de nu föreslagna bestämmelserna. Enligt 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen är retroaktiv skattelagstiftning ej tillåten, om inte riksdagen finner att särskilda skäl påkallar en sådan tillämpning. Frågan är då om det föreligger sådana skäl i detta fall. Det faktaunderlag som redovisats i remissen är enligt Lagrådets mening mycket knapphändigt. Det är också så att det i situationer där s.k. stopplagstiftning inom skatteområdet övervägs ibland kan vara svårt att få fram ett i alla avseenden fullödigt underlag. Även med detta beaktat anser Lagrådet emellertid att det faktaunderlag som redovisats i remissen inte utgör tillräcklig grund för att anse att sådana särskilda skäl skulle föreligga som enligt 2 kap. 10 § andra stycket regeringsformen ger utrymme för retroaktiv skattelagstiftning.

Vid en bedömning av om det i detta fall föreligger särskilda skäl att medge retroaktiv skattelagstiftning bör också beaktas att även det remitterade förslaget ger ett inte obetydligt utrymme – fram till den

1 januari 2007 – att genomföra avyttringar där kapitalvinsten inte beskattas i Sverige. Mot den bakgrunden finns det skäl att anta att en retroaktiv tillämpning av de föreslagna bestämmelserna har en begränsad betydelse som hinder för icke önskvärda skatteundandraganden.

Enligt Lagrådets mening är det emellertid möjligt att utforma förslaget på ett sådant sätt att det principiella förbudet mot retroaktiv tillämpning av skattelagstiftning inte åsidosätts. Den omständigheten att det för närvarande är oklart när protokollet om ändring i dubbelbeskattningsavtalet blir gällande och folkrättsligt bindande mellan Sverige och Österrike och att detta kan komma att ske efter den 1 januari 2007 utgör i princip inte något formellt hinder mot att låta lagen träda i kraft den 1 januari 2007. Mot bakgrund av att protokollet undertecknats av ländernas regeringar och att man där enats om att bestämmelserna skall bli tillämpliga på avyttringar som sker den 1 januari 2007 eller senare bör en sådan lösning kunna vara acceptabel i detta fall. På det sättet skulle man undvika eventuell retroaktiv tillämpning av bestämmelserna. Skulle parlamentet i någon av de avtalsslutande staterna inte godkänna protokollet och detta därför inte träda i kraft, finns möjligheten att ta upp nya förhandlingar.

Lagrådet förordar med hänsyn till det anförda att ikraftträdandebestämmelserna utformas enligt följande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på inkomstskatt som tas ut på grund av avyttring av tillgång som sker den dagen eller senare. Bestämmelsen i artikel 8 paragraf 2 i avtalet gäller endast för person som enligt artikel 2 paragraferna 2 och 3 i avtalet har fått hemvist i Österrike den 21 augusti 2006 eller senare.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 oktober 2006

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Olofsson, Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Odenberg, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Borg, Malmström, Sabuni, Billström, Adelson Liljeroth, Tolgfors

Föredragande: Borg

Regeringen beslutar proposition 2006/07:14 Ändring i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Österrike